

יום ה', כ"ב בשבט תשס"א (15 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מנהג קדום אצל יהודי תוניס, **הלילה** – ליל חמישי, לקראת השבת שבה נקרא בתורה את פרשת **"יתרו"** - לערוך **'סעודת יתרו'**: מסבים באכילה, שתיה ושירה. מבין הטעמים למנהג, כיוון שנכתבו בפרשה זו **עשרת הדברות**, והתורה נמשלה לכלה, שנאמר: **=תורה ציווה לנו משה, מורשה קהילת יעקב**= [דברים לג' 4] ודרשו חז"ל: אל תקרא **מורשה** אלא **מאורסה**. הסעודה באה, איפא, להביע את שמחת מתן תורה. באלג'יר גם היו עושים שמחה גדולה והיו קוראים לה **"סעודת סיום"**, ראשי תיבות ל**ס**עודת **י**תרו **ו**מ**ש**ה. גם ב"חדרים" חגגו את חג **"חתימת יתרו"** בסעודה גדולה ואכלו בה ביצים שקבצו מכל ילד ורשמו עליהן את שם הילד, וכל ילד אכל ביצתו להימנע מאבק גזל. [לוח דבר בעתו]

מחר, **כ"ג בשבט**, הוא יום קשה בתולדות עם ישראל - תענית צדיקים לזכר יום שבו נאספו שבטי ישראל למלחמה בבני שבט בנימין על עניין **"הפילגש בגבעה"**. "ויאמרו בני ישראל, דברו, איכה נהיתה הרעה הזאת?...ויאסף כל איש ישראל אל העיר, כאיש אחד חברים...ויעלו בני ישראל ויבכו לפני ה' עד הערב, וישאלו ה' לאמור, האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימין אחי...?" "ואיש ישראל נשבע במצפה לאמור, איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאישה...ויינחמו בני ישראל אל בנימין אחיו ויאמרו, נגדע היום שבט אחד מישראל... והעם ניחם כי עשה ה' פרץ בשבטי ישראל." [לוח דבר בעתו]

ראוי לציין שאפילו בשעה קשה זו שעם ישראל נאלץ להלחם מלחמה "תוך-ביתית", גם שהשעה חייבה זאת, בכל אופן עשו זאת עם בכי ומתוך רגשי משפחה... מלוא פרטי הפרשה הכאובה הזו מובאים בסוף ספר **שופטים** (פרקים יט'-כא').

"...ולאהוב את ארצו":

בשעה שעניינו הופנו אתמול, אחרי הפצת הדף, לחבל עזה משום מעשה פרא-אדם, ברצוני להזכיר שאזור זה, כמו כל הארץ, עבר תקופות שונות בתולדות עם ישראל, וכפי שהבטחתי – כאן, זווית נוספת על חבל ארץ זה:

=השקט שהשתרר במזרח התיכון לאחר המלחמות בין המוסלמים לבין הצלבנים (במאה ה-14), הגביר את העליה לרגל לארץ-ישראל. עולי רגל רבים – יהודים, מוסלמים ונוצרים – הגיעו מכל רחבי העולם הישן. ... עולי הרגל הסתייעו בשיפור התעבורה הימית מאירופה למזרח התיכון, במערכות השלטון המסודרות במדינה המוסלמית, שאפשרה לה להעניק שירותים הולמים לעולים, ובקסמה של מצרים, שדרכה עברו רבים מהם. אחדים נעולי הרגל תיעדו את ביקוריהם בכתב. עדויותיהם מסייעות למחקר ההיסטורי של אותה תקופה. ג'ורג'יו גוצ'י, איש פירנצה, מתאר את העיר עזה, בירת המחוז:

"בעיר עזה חנינו במקום שקובצו בו כל עולי הרגל שעברו את הדרך כמונו ... עזה היא גדולה ולה תושבים רבים, ומאמינים שהיא גדולה ומאוכלסת ובנויה לרוב כמו אלכסנדריה, אלא שלא אלכסנדריה בתים נאים ורחובות יפים יותר והיא כרך ומרכז עסקים, בעוד העיר עזה היר עיר כפרית, אם לשפוט לפי תושביה, בתיה וכל היתר. אמת, האזור שנמצאת בו העיר נאה, אקלימה טוב, ולה שפע של לחם, בשר טוב, תרנגולות וביצים וכל

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17⁰⁶

צאת השבת (ב"ש): 18⁰⁵

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ה', כ"ב בשבט תשס"א (15 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

סוגי מאכל, שופעים וטובים. ושם נמצאים יהודים; כיוון שהאזור מצמיח רוב תירוש, הם עושים יין, ואוצרים אותו בכדי זכוכית... וזהו יין משובח!"
[ואלה ... תולדות 2000]

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17⁰⁶

צאת השבת (ב"ש): 18⁰⁵

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)